

سپاس‌گزاری

یاران. هم‌اندیشان

در غم‌گنانه‌های میهنم، در شهر آشوب هزار قوی‌دیسیم‌های بدخواهان وطن، در روزگاری که مهر و مهربانی به حکم آن چه بر من و ما گذشته و می‌گذرد، رخت بر بسته! آن چه موجب شد که این درد جان‌کاه و استخوان‌سوز بیماری را تاب بیاورم، پیام‌های مهر آگین شما یاران و عزیزانم بود که با مهرورزی‌های روزانه و پیوسته‌ی خود تحمل آلام بیماری را بر من آسان نمودید. **اکنون که اندکی از درد بیماری به مهر شما خوبان و پزشکان چیره‌دست دوست، کاسته شده، بر خود لازم دیدم که با قلمی ناتوان از بیان مهربانی‌های بی‌دریغ شما بزرگواران سپاس‌گزاری نمایم.** می‌دانم که لغزش قلم من، بر روی کاغذ، توان بیان آن همه عشق‌ورزی را ندارد، اما گریزی نیست، چو آن که شوربختانه بضاعتی بیش از این در توان خویش برای ادای احترام به شما مهرورزان، نمی‌بینم. امید این که عمری باشد و تندرستی کامل حاصل آید تا بتوانم آن گونه که شایسته‌ی یکایک شما مهربانان است، در خدمت باشم.

ایران ما، ایران عزیزمان، اینک آستان حوادث ناخوش‌آیندی است. در این واقعات تاریخی، همه‌ی آرزوی من، به عنوان یک مبارز میهن‌پرست، آن است، تمام آنانی که دل در گرو میهن دارند، به خاطر هدف بزرگ‌تر یعنی نجات و سعادت ایران، از اختلاف نظرها و اختلاف سلیقه‌ها که ممکن است موجب کدورت و ناپیوستگی شود، پرهیز کنند و در راستای **ایران بزرگ، گام بردارند. ایران بزرگ، آرمان بزرگ می‌خواهد و آرمان بزرگ، اراده انسان‌های بزرگ را می‌طلبد.**

و توای آفریدگار پاک؛ **چنان کن. که اندیشه. گفتار و کردار ما باشندگان این سرزمین اهورایی. جز برای شکوه ایران نباشد.** چنان کن که در پیشگاه نیک‌نام نیکان خود، نه سر به زیر، بلکه سرافراشته داشته و از آن چه که اندیشه، گفتار و کردارمان است، سرشکسته نباشیم.

پاینده ایران

سرباز وطن - خسرو سیف

تهران - نوزدهم مهر ۱۳۹۹ خورشیدی